

[Geert-Jørgensen.]

Mængde Varer til Danmark, er Udlandet ogsaa tvunget til at aftage lige saa mange Varer i Danmark; fordi Varer nu en Gang betales med Varer, selv om Penge er Mellemled; naar Udlandet altsaa indfører Varer til Danmark, betales de med danske Kroner, der derved indføres i Udlandet, og danske Kroner har ganske simpelt kun Købeevne i Danmark, og før eller senere bliver Udlandet derfor for disse danske Kroner, som der er købt for dér, nødt til at købe hos os igen.

Handel er Varebytning, og det er ikke andet end Varebytning, og lukker vi af for Udlandet og siger: saa lidt Varer som muligt ind i Landet, saa betyder det ganske simpelt, at Udlandet heller ikke kan købe Varer hos os, og saa kan vi ikke sælge vore Varer, og derfor er alle de Hindringer, der her lægges i Vejen for den frie Varebytning, bare til Ulykke.

Det er derfor et godt Tegn, naar Importen i et Land er større end Eksporten. Jeg ved godt, der er mange Mennesker, som gaar og klager, fordi Eksporten er mindre end Importen. Men det er netop et godt Tidens Tegn, for det betyder ganske simpelt dette, at vi faar mange Varer fra Udlandet for de Varer, vi selv giver; vi giver færre Varer for de Varer, vi faar fra Udlandet, vi køber billigt. Vi kan kun betale med Varer; og derfor har den gamle Merkantilisme saa afgjort fejlet. Den troede, at et Lands Rigdom beroede paa ædle Metaller, og vilde derfor for enhver Pris have, at Eksporten skulde være større end Importen. Det var det, som allerede Fysiokraterne i Frankrig bekæmpede, og som nu er forladt af de fleste fornuftige Mennesker, der godt ser, at det er ingen Ulykke, at Importen er større end Eksporten i et Land.

Nu skulde man tro, at denne Tanke om Frihandel let kunde sejre i vort eget Folk. Her i Landet er der ikke mindre end tre Partier, som har erklæret sig for Frihandel, Venstre, Socialdemokratiet og det radikale Venstre. De benævner sig alle Frihandelsfolk (*Afbrydelse*: Og Retsstaten!) Ja, Retsstaten ogsaa, der er nu ikke her i Tinget noget, der hedder Retsstaten, men her hedder det Danmarks Retsforbund; det er nu en Gang det officielle Navn. Men nu skulde man tro, naar der er tre store Partier — og naar vi saa i al Beskedenhed regner os selv med, saa bliver der fire —, der erklærer sig for Frihandel, at det var muligt at indføre Frihandel her i Danmark, hvis man ellers mener noget med dette, at man er Frihandelsparti, og saa viser det sig allige-

vel, at der er ingen af de tre store Partier, der rigtigt ønsker det. Ja, der er endog udkommet et Radioforedrag af en fremragende Venstremand — det var Landsstingsmand Redaktør Christensen i Ringsted —, hvori han stærkt betoner, at Venstre er et Frihandelsparti; men saa tilføjer han: vi er da heldigvis ikke doktrinære, og derfor er vi heller ikke gaaet ind for at hæve den ikke ubetydelige Toldbeskyttelse, vi har, og det vil altsaa sige, at Venstre er et Toldbeskyttelsesfrihandelsparti, og det samme gælder sikkert for alle de andre Partier, der skiltes med Frihandel.

Frihandelstanken har dog ude i den store Verden sine Talsmænd. Det var i 1926, der blev afholdt en Konference af ledende Mænd indenfor Verdensøkonomien, og disse ledende Mænd har vel ogsaa Forstand paa sociale kommercielle Forhold; ogsaa de udtalte sig navnlig om det, der trykkede Folkene i Europa, og de udsendte et Manifest imod hele Efterkrigstidens Toldpolitik, ved hvilken den ene Stat har mistet sin Forsyning med billige Levnedsmidler, den anden sin Forsyning med billige Industriprodukter. De omtaler, hvordan der er en hel Del urentable lokale Industrier, som kun frister Tilværelsen i Ly af Toldbeskyttelsen; de siger, at medmindre den internationale Vareudveksling bliver befriet for de nuværende Skranker, kan der ikke raades Bod paa Europas Forarmelse; de siger, at Politikerne med deres Toldpolitik fremmer denne Forarmelse, og de opfordrer dem til af al Evne at fjerne Toldmurene omkring Landene. Og de, der sagde det, det var ikke Folk, der var tabt bag af en Vogn, men det var sandelig Mennesker med store Navne indenfor Verdensøkonomien. Derfor ønsker vi Retsforbundsfolk, at Folket maa faa Lov til at gøre sit Arbejde i Ro uden Statens Indblanding, thi det er det, Folket vil og ønsker.

Det var derfor ogsaa i god Overensstemmelse med det danske Folkesind, da vore Grundlovsfædre i 1849 skrev Grundlovens § 81, der siger, at alle Indskrænkninger i den frie og lige Adgang til Erhverv, som ikke er begrundet i det almene Vel, skal hæves ved Lov. Denne Paragraf staar ogsaa i Grundloven af 1915 og gælder altsaa endnu den Dag i Dag for Rigsdagsmænd og Lovgivningsmagt, men vi Retsforbundsmænd synes ganske vist ikke, at Lovgivningsmagten altid har haft overdreven Respekt for denne Paragraf i Grundloven. Jeg synes, man ofte er tilbøjelig til endogsaa at gaa paa tværs af selve Grundloven. Jeg mindes, at den højtærede Socialminister i